

**Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zdravotně sociální fakulta**

Další kriminalita pachatelů domácího násilí

Bakalářská práce

Autor práce: Vlastimil Dvořák

Vedoucí práce: Mgr. Petra Zimmelová, Ph.D.

6. května 2010

Abstrakt

Domácí násilí je závažný problém naší populace, jde o nejrozšířenější formu násilí vůbec a dotýká se všech skupin obyvatel. Při domácím násilí dochází souběžně k páchání jiných trestně právních činů, ale žádné statistiky již nesledují souvislost mezi domácím násilím a spáchanou trestnou činností násilného charakteru.

Jestliže komunikace s okolím selže, nastupuje násilí ať už ve verbální (ponižování, vyhrožování, nadávky) či v neverbální (odmítání komunikace jako prostředek k vydírání, náznaky napadání gestem a samozřejmě samotná násilná agrese). Pojem „domov“ značí nejen místo, kde agresor i oběť přebývá a žije, domov je subjektivní pojem pro místo a skupinu lidí. Domov a skupinu lidí k němu příslušející nelze situovat na určité místo. Nicméně domov a domácí prostředí je na místech, která se nacházejí mimo kontrolu veřejnosti a skupina domácích osob je oddělena od ostatních. V tomto prostředí jsou zahrnuty vztahy mezi jednotlivými domácími osobami, mezi rodiči, dětmi, sourozenci či partnery.

Stejně jako neexistuje typická oběť domácího násilí, neexistuje ani typický pachatel domácího násilí. Žádná příslušnost ke společenské skupině na základě sociálních, rasových či jiných uspořádání, věku, povolání či národnosti, nedává předpoklad pro vytvoření určité typičnosti

Tato práce a její výzkum je zaměřená jak na problematiku domácího násilí, tak i na problematiku spáchaných trestných činů před i v průběhu domácího násilí. První hypotézou, kterou se tato práce zabývá, je ta, že pachatelé domácího násilí jsou osoby s kriminální minulostí. Kvantitativním výzkumem se tato hypotéza nepotvrdila.

Druhá hypotéza, že pachatelé domácího násilí s kriminální minulostí častěji páchají násilnou trestnou činností než majetkovou či jinou trestnou činností se potvrdila, avšak její relevantnost byla do jisté míry oslabena účastí respondentů výzkumu, respektive sociologickým složením respondentů.

Výsledky výzkumu zaměřeného na samotné domácí násilí se ztotožnily s všeobecně přijímanými a respektovanými fakty. Respondenti se i ve statistických odpovědích významně neodkláněli od výsledků jiných statistických šetření, avšak bylo

potřeba očistit výsledky výzkumu od subjektivních dojmů respondentů z řad policistů, jež vyplývají z povahy jejich zaměstnání.

Použití případného potenciačního vyznačení možných pachatelů násilné trestné činnosti či páchání domácího násilí s ohledem na jejich trestně právní skutky z minulosti je pro potřeby základních útvarů územních odborů Policie ČR využitelné.

Abstract

Domestic violence is a serious problem of our population; it is the most widespread form of violence concerning all groups of inhabitants. At home violence other criminal offences are committed simultaneously but no statistics observes the connection between home violence and committed crime of violent character.

If the communication with surroundings fails, verbal violence (belittling, threat, invectives) or non-verbal violence (rejecting of communication as the means of exaction, signs of assailing by a gesture and of course violent aggression itself) come. The term "home" is not only a place where an aggressor and a victim live; it is a subjective term for the place and group of people. Home and a group of people cannot be situated in a specific place. Nevertheless, home and home environment is in places, which are out of the public control and a group of people is separate from the others. In these surroundings the relationships among particular individuals, parents, children, siblings and partners are included.

As there is no typical victim of domestic violence, there is no typical offender of domestic violence. Belonging to a social group on the social, racial or other basis, age, job, nationality does not suppose the creating of certain typical features.

The thesis and its research are focused on the issue of domestic violence as well as the issue of committed criminal offences before and after the course of domestic violence. The first hypothesis is that the offenders are people with the criminal past, which was not proved by a quantitative research.

The second hypothesis that offenders with the criminal past commit violent criminal activities more frequently than property or other criminal activities was proved. However, its relevancy was weakened by the participation of respondents, or sociological structure of respondents.

The results of the research on domestic violence were identified with generally admitted and respected facts. Respondents' answers did not differ from the results of other statistic investigations but it was necessary to clear the results from subjective impressions of respondents-police officers, which come out of the character of their jobs.

The use of potential marking of possible violent activity offenders or domestic violence committing with respect to their past criminal cases is available for the needs of region section basic units (the Police of the Czech Republic).

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Další kriminalita pachatelů domácího násilí“ vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě – v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Zdravotně sociální fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách.

V Českých Budějovicích 6. května 2010

Vlastimil Dvořák

Poděkování

Děkuji paní Mgr. Petře Zimmelové Ph.D za významnou pomoc a odborné vedení při zpracování bakalářské práce.

OBSAH

Úvod	10
1. Domácí násilí a trestná činnost	11
1.1 Definování a význam pojmu „Domácí násilí“	11
1.1.1 Definice domácího násilí.....	11
1.1.2 Charakteristické znaky domácího násilí	12
1.1.3 Druhy a formy domácího násilí.....	14
1.1.4 Pachatelé a oběti	15
1.2 Aspekty osobnosti oběti a pachatele domácího násilí	16
1.2.1 Oběti domácího násilí	16
1.2.2 Psychologické hledisko	16
1.2.3 Sociologické hledisko	17
1.2.4 Ekonomické hledisko	17
1.2.5 Následky tělesného týrání	18
1.2.6 Následky psychického týrání	18
1.2.7 Pachatelé domácího násilí	18
1.3 Činnost Policie ČR a kriminální minulost pachatelů domácího násilí	20
1.3.1 Postup a činnost Policie ČR při řešení domácího násilí.....	20
1.3.2 Pozice Policie ČR v meziresortní spolupráci.....	23
1.3.3 Souběh páchaní trestné činnosti při domácím násilí	23
2. Cíl práce a hypotézy	28
2.1 Cíl výzkumu	28
3. Metodika	29
3.1 Charakteristika respondentů	29
4. Výsledky	30
4.1 Analýza dat a odpovědí respondentů	31
5. Diskuze	41
6. Závěr	45

7. Klíčová slova.....	46
8. Seznam použitých zdrojů:.....	47
9. Přílohy	50

Úvod

Domácí násilí je závažný problém části naší populace. Svým rozsahem a závažností překrývá rámec běžných sociálně patologických jevů. Jde o nejrozšířenější formu násilí vůbec a dotýká se všech skupin obyvatel, bez rozdílu vzdělání, náboženské orientace a sociálního postavení, zahrnuje všechny formy fyzického, sexuálního a psychického násilí ve všech typech rodinných vztahů.

Při domácím násilí dochází souběžně k páchání jiných trestně právních činů. Překračováním zákonných norem se Policie České republiky zabývá souběžně s řešením problému domácího násilí, ale žádné statistiky již nesledují souvislost mezi domácím násilím a spáchanou trestnou činností násilného charakteru mimo rámec rodiny.

Toto je i cíl mé práce. V teoretické části bych chtěl ozřejmit samotnou podstatu domácího násilí, činnost Policie ČR v těchto případech a návaznost na další trestně právní postih uvedeného jednání. Jakým způsobem orgány činné v trestním řízení postupují při zjištění protizákonného jednání a v praktické části kvantitativním výzkumem za pomoci dotazníku prokázat možnou pomoc při preventivní práci, zejména základních útvarů Policie ČR, při předcházení až předvídání možného případu domácího násilí.

Je snadnější předvídat příčiny, domácímu násilí předcházet nebo jej včas zastavit, než řešit následky takového jednání.

1. Domácí násilí a trestná činnost

1.1 Definování a význam pojmu „Domácí násilí“

1.1.1 Definice domácího násilí

Pro plné pochopení významu spojení „domácí násilí“ je třeba pochopit obě slova zvlášť a také ve vzájemné souvislosti.

Pojem „násilí“ je všeobecně chápán jako projev agrese vůči druhé osobě. *Násilím rozumíme zlé nakládání, tělesné útoky, pohrůžky obdobným chováním nebo jednáním, které působí újmu na fyzickém, sexuálním nebo psychickém zdraví druhé osoby. Jde o agresi jedné osoby proti druhé (nebo jejich většímu počtu), jejímž cílem je ublížit, poškodit poranit nebo zabít.*¹ Násilí je patologickým jevem, projev osobnosti při interakci s okolím. Jestliže komunikace s okolím selže, nastupuje násilí ať už verbální (ponižování, vyhrožování, nadávky) či neverbální (odmítání komunikace jako prostředek k vydírání, náznaky napadání gestem a samozřejmě samotná násilná agrese).

Pojem „domov“ značí nejen místo, kde agresor i oběť přebývá a žije, domov je subjektivní pojem pro místo a skupinu lidí. Domov je nejen v místě trvalého bydliště. Domov a skupinu lidí k němu příslušející nelze situovat na určité místo. Nicméně domov a domácí prostředí je na místech, která se nacházejí mimo kontrolu veřejnosti a skupina domácích osob je oddělena od ostatních. V tomto prostředí jsou zahrnuty vztahy mezi jednotlivými domácími osobami, mezi rodiči, dětmi, sourozenci či partnery. *Termín domácí se používá proto, aby naznačil, že se násilí odehrává v osobním vztahu. Často k němu dochází mezi manželi nebo mezi lidmi, kteří spolu žijí.*²

V předchozích odstavcích jsou vysvětleny pojmy „domácí“ a „násilí“ zvlášť, pro snadnější pochopení v případě jejich spojení. *Domácí násilí je definováno jako fyzické, psychické anebo sexuální týrání mezi blízkými osobami, ke kterému dochází opakovaně v soukromí a tím skrytě mimo kontrolu veřejnosti. Intenzita násilných incidentů se stupňuje a u obětí domácího násilí vede ke ztrátě schopnosti zastavit násilné incidenty*

---

¹ Helen L. Conwayová. Domácí násilí. ALBATROS nakladatelství, a.s., 2007, str.1

² Helen L. Conwayová. Domácí násilí. ALBATROS nakladatelství, a.s., 2007, str.13

a efektivně řešit narušený vztah. K domácímu násilí dochází nejčastěji ve vztahu manžel/manželka, druh/družka, mezi partnery, rozvedenými manželi, ale také v rámci transgeneračních vztahů, např. v relaci vnuk/babička, děti/rodiče.³

Ačkoliv k domácímu násilí docházelo od té doby, co pojem domov přestal být pouhým pojmem pro místo, kde přežívala skupina osob, teprve v polovině dvacátého století se domácí násilí dostalo do povědomí širší masy obyvatel. Bylo to hlavně pro snahu žen o emancipaci a sebeurčení. Za druhé světové války se v mnoha zemích světa ženy staly plnohodnotnými nástupci mužů v profesích vnímaných jako typicky mužské. Do té doby byly ve valné většině domácností pouhou námezdní silou, nebo v lepším případě ozdobným kusem nábytku, bez jakýkoliv práv a svobod. Právo žen, jakožto nejčastější oběti domácího násilí, přitom jde ruku v ruce s celou společností, s její demokratičností a všeobecnými právy na svobodné rozhodování. V evropských totalitních režimech se práva žen uznávala stejně jako ve zbytku západní Evropy, avšak jejich uplatňování pokulhávalo za proklamovanými vyjádření. Nicméně v polovině devadesátých let dvacátého století definovala Rada Evropy domácí násilí v širším slova smyslu, *jako násilné chování v rodině zahrnuje jakýkoliv čin nebo opomenutí spáchané v rámci rodiny některým z jejích členů, které podkopávají život, tělesnou nebo duševní integritu, nebo svobodu jiného člena stejné rodiny, nebo vážně poškozují rozvoj jeho osobnosti.*⁴ Byla to první definice Rady Evropy k tomuto tématu, více než dvacet let poté, co první člověk vyletěl do vesmíru.

1.1.2 Charakteristické znaky domácího násilí

Charakteristické znaky domácího násilí se liší dle publikace a názorů jejího autora či autorů. Nicméně ty základní jsou shrnuty v Metodickém pokynu pro Policii z roku 2008 a to:

1. *Opakovanost a dlouhodobost: O domácím násilí nelze hovořit, jedná-li se pouze o ojedinělý incident, byť by měl sebevážnější následek. Jedná se o něj pouze za*

---

³ Čírtková Ludmila, Pomoc obětem a svědkům tr. činu. Grada Publishing, a.s. 2007, str.108

⁴ Doporučení Rady Evropy R (85) 4 o násilí v rodině z 26.3.1985

předpokladu, že k násilným útokům, psychickému týrání atp. dochází opakovaně.⁵

V prvním znaku je vymezena časová osa agrese. Jednorázový útok může být chápán jako selhání agresora. Pro naplnění tohoto znaku je nutná mnohočetná opakovanost vyskytující se během delšího období.

- 2. Eskalace, postupný nárůst intenzity násilí: Domácí násilí nejčastěji začíná psychickým násilím, kdy je útočeno na lidskou důstojnost. Pozvolna přechází v násilí fyzické, kdy je ohroženo zdraví oběti. Intenzita stále postupně narůstá a v konečné fázi se oběť může ocitnout až v ohrožení života.⁵*

Charakteristických znaků je více právě pro to, že jeden znak na široký obsah pojmu domácí násilí nemůže být určující. Stává se, že k fyzické agresi v případě domácího násilí bylo přistoupeno bez předchozího psychického násilí. Naopak jindy je oběť celou dobu vystavena psychickému násilí, které eskaluje bez fyzického napadení.

- 3. Role jsou jasně rozdělené: K násilí dochází mezi blízkými osobami a je zřetelně rozlišitelné, kdo je zde obětí a kdo násilníkem, jejich role se nemění. O domácí násilí se tedy nejedná v tzv. italských domácnostech, kde se partneři urážejí a bijí navzájem.⁵*

Tento charakteristický znak domácího násilí má jasně vymežit osobu pachatele, agresora a osobu oběti. Italská domácnost je vnímána jako taková, kde jsou hádky, spory, napadání ať už fyzické nebo psychické vzájemné.

- 4. Násilí je pácháno v soukromí, nejčastěji v místě společného obydlí a beze svědků. Téměř vždy se pachatel snaží skrýt své jednání před společenskou kontrolou. V pozdějších fázích může ale k mírnějším formám domácího násilí docházet i na veřejnosti.⁵*

---

⁵ Závazný pokyn policejního prezidenta č. 200, ze dne 22. prosince 2008, o provádění vykázaní

Znak tzv. neveřejnosti, kdy je domácí násilí páčáno za zdmi bytu či domu. Pojem beze svědků nezahrnuje další domácí osoby, děti, prarodiče, sourozence.

Tyto čtyři znaky jsou dle policejních metodik i podle jiných dostupných publikací pokládány za znaky hlavní. Mezi další charakteristické znaky domácího násilí patří především vztah mezi obětí a pachatelem, kdy je vyžadována ekonomická, citová a sociální propojenost, ať již se jedná o intimní partnery nebo mezigenerační vztah. Jako další znak je cykličnost, kdy se fáze agrese, usmiřování a klidu ve vztahu střídají ve stále kratších intervalech.

1.1.3 Druhy a formy domácího násilí

Mezi hlavní druhy a formy domácího násilí patří *fyzické násilí, které může být namířeno proti oběti případně blízkým osobám či zvířeti. Dále sexuální zneužívání, donucení oběti násilím či výhrůžkami k sexu, které oběť nechce či odmítá. Psychické týrání či ekonomické vydírání zahrnuje znevažování a podceňování osobnosti a zesměšňování ve společnosti, nadávky a pokořující poznámky nebo gesta. Izolace oběti, zabraňování v návštěvě rodiny nebo přátel, sledování telefonátů a nečekané „kontrolní“ návštěvy. Ekonomická kontrola, omezování přístupu k penězům, neposkytnutí peněz na domácnost ale i zákaz chození do práce. Vydírání, nátlak, vyhrožování fyzickým násilím, zastrašování různými způsoby, nečestné ovlivňování dětí a vynucování si podřízeného postoje, odpírání spánku či potravy. Mezi tuto formu patří i vyhrožování sebevraždou, či jiným sebedestruktivním chováním, jestliže neučiníte, co si násilník přeje.*⁶

Formy a druhy shora uvedené jsou prostředkem k dosažení cíle při domácím násilí, kdy cílem domácího násilí je ovládnutí oběti, při pomnutí základních hodnot rodinného života, práva každého na svobodné rozhodování.

---

⁶ Tomešová Milena ...A muž ti vládnout bude. Euromedia Group, k.s. – Ikar v Praze, 2007.

1.1.4 Pachatelé a oběti

Stejně jako neexistuje typická oběť domácího násilí, neexistuje ani typický pachatel domácího násilí. Žádná příslušnost ke společenské skupině na základě sociálních, rasových či jiných uspořádání, věku, povolání či národnosti, nedává předpoklad pro vytvoření určité typičnosti.

Jsou dva hlavní mýty o typické oběti a typickém pachateli. Mýtus o typickém pachateli, *v laické veřejnosti je zakořeněná představa, že pachatel domácího násilí je primitivní, nevzdělaná, vzteklá a vždy útočná osoba, která se na první pohled liší od slušného člověka. Mnoho lidí se utěšuje představou, že domácího násilí se dopouští pouze nenormální, duševně nápadná či dokonce chorá individua. Pravdou je, že k domácímu násilí se uchylují i jedinci, kteří jsou ve svém pracovním okolí pokládáni za úspěšné, konformní a společenské lidi. Domácí násilník mívá často dvojí tvář, násilnický je pouze ke svému partnerovi, zatímco před okolím vystupuje jako solidní, seriózní osoba.*

Na druhou stranu *laická veřejnost věří, že oběti domácího násilí se mohou stát pouze pasivní, závislé, nesamostatné „puťky“, které si vše nechají líbit. Každý partner, muž i žena, může sklouznout do pozice týrané oběti. Vzdělání, pracovní úspěchy ani materiální jistota nechrání před násilím za zavřenými dveřmi.*⁷

Jedním z hlavních mýtů obecně je ten, že domácí násilí se týká v poloze oběti pouze žen. Tato domněnka je založena na představě klasického rodinného uspořádání, kdy muž je vůdčí silou. V dnešní emancipované době jsou známy případy, kdy muž a nikoliv žena je obětí domácího násilí v jeho nejzazší podobě. Rovněž jsou známy případy u homosexuálních partnerství.

---

⁷ Čírtková Ludmila, Pomoc obětem a svědkům tr. činu. Grada Publishing, a.s. 2007, str.44

1.2 Aspekty osobnosti oběti a pachatele domácího násilí

1.2.1 Oběti domácího násilí

Při definování oběti v případě domácího násilí nelze stanovit přesný psychologický profil. Oběť netrpí od začátku vztahu, není ani schopna rozpoznat první příznaky a formy domácího násilí, které přicházejí změnou rodinného uspořádání či změnou sociálního postavení.

Mezi skupiny nejvíce zranitelné kriminalitou obecně patří ženy, děti a staří lidé. Jsou téměř přirozenými oběťmi násilných trestných činů. U domácího násilí tomu není jinak.

Pokud jde o domácí násilí, neexistuje žádný konzistentní osobnostní profil ženy – oběti. Pro oběti domácího násilí bývá typické horší psychické a fyzické zdraví. Objektem násilí se může stát kterákoliv žena, nezávisle na věku, vzdělání, kultuře, ekonomickém statutu nebo stylu života. Na týrání dětí se podílejí téměř stejnou měrou jak muži, tak ženy. Skutečný počet dětských obětí je mnohonásobně vyšší než podchycují všechny statistiky. Děti jsou však také nepřímými oběťmi domácího násilí. Jsou přítomny domácímu násilí v 78% násilných vztahů evidovaných nestátními neziskovými organizacemi. Zvýšenou viktimizaci seniorů v rodinném prostředí lze vysvětlit zejména jejich sociální izolací, fyzickou slabostí a infantilitou danou věkem. Středem zájmu je násilí na lidech starších 65 let. Koncem minulého století byla otevřena diskuze o mužích jako obětech domácího násilí. Některé studie přinášejí zprávy, že domácí násilí může být dvousměrné.⁸

1.2.2 Psychologické hledisko

Oběť domácího násilí má patrný pouze vizuální stopy po dopadu agrese. Psychické šrámy, jež utržila v souvislosti z jednání pachatele, zůstávají skryty. U oběti se projevují mnohé psychické poruchy, mezi něž patří zejména nesoustředěnost, náladovost, deprese, pocity viny a v neposlední řadě jako důsledek nastupuje

---

⁸ Voňková Jiřina JUDr. Domácí násilí – právní minimum pro lékaře, profFem o.p.s.Praha, 2004, str. 12,13,14,15

alkoholismus. Oběť doufá ve změnu jednání a chování partnera a to zejména ve fázi usmiřování a ve fázi klidu.

1.2.3 Sociologické hledisko

Prostředí, ve kterém oběť vyrůstá, má vliv na jeho pozdější chování a jednání. Jasně patriarchální uspořádání rodiny s vedoucí a nezpochybnitelnou rolí otce, stejně jako matky v roli napůl sloužky napůl nevolnice, nepomáhá pozdější oběti k včasnému rozpoznání prvních příznaků domácího násilí, které považuje za běžný způsob chování partnera vůči své osobě. Jako další sociologické hledisko lze považovat snahu oběti udržet rodinu jako celek, snahu o zachování typického modelu, v němž dítě vychovávají oba rodiče.

1.2.4 Ekonomické hledisko

Tak jako u obětí domácího násilí nezáleží na věku, vzdělání či sociálním statutu, ani ekonomická situace oběti nechrání tuto před případnou agresí. Na druhou stranu, ekonomické hledisko zejména v souvislosti se zachováním životního standardu pro oběť i její děti, nutí oběť snášet domácí násilí z obavy o budoucnost. *Ženy jsou až příliš často na agresorovi finančně závislé. Přesvědčili jsme se, že to může být agresorův zájem. Nebo žena nemůže pracovat, protože má malé děti nebo nemá žádnou kvalifikaci. Je možné, že žije ve venkovské oblasti nebo v místě s vysokou nezaměstnaností, kde nemůže sehnat práci. Možná neví, že když odejde z domova, má nárok na dávky sociální podpory. Nebo ví, jak nízký příjem by po opuštění domova měla, a rozhodne se, že nemůže dopustit, aby její děti takto trpěly.*

Rovněž ví, že pokud se rozhodne odejít, bude tak třeba muset učinit ze dne na den, bez varování, aby se vyhnula odplatě. V takovém případě si s sebou nebude moci vzít žádný nábytek ani vybavení domácnosti. Když dostane od obce nový byt, jak jej bude moci vybavit z podpory? Je možné, že neví, jaká má ze zákona práva, nebo jí připadá, že nemůže řešit finanční záležitosti soudní cestou. Proto může mít pocit, že si nemůže dovolit z domova odejít.⁹

---

⁹ Helen L. Conwayová. Domácí násilí. ALBATROS nakladatelství, a.s., 2007, str.70

1.2.5 Následky tělesného týrání

Následky tělesného týrání, k němuž patří fackování, rány pěstí, bití, pálení, kousání, kopání, pokusy o škrcení, bodání a jiné, jsou z hlediska třetí osoby nejlépe rozpoznatelné. Traumata na místech, která nejsou skryta pod oděvem či za slunečními brýlemi, vedou nestranného pozorovatele k domněnce, že se jedná o oběť domácího násilí. Taktéž ze strany orgánů činných v trestním řízení, či v řízení o domácím násilí, jsou následky tělesného týrání jasným znakem ke spuštění represivních opatření vůči pachateli. Fyzické násilí zanechává stopy v podobě podlitin, popálenin, zlomenin a jiných zjevných i skrytých šrámů a jizev. Tyto je možné zadokumentovat lékařským vyšetřením pro další potřeby oběti a orgánů, jež se zabývají problémy a řešením domácího násilí.

1.2.6 Následky psychického týrání

Mezi psychické týrání patří především urážení a zesměšňování v soukromí i na veřejnosti, podrážování sebevědomí, zastrašování, nadávání. Taktéž do této skupiny týrání patří neustálé vyslýchání a ničení osobních věcí oběti, izolace, odposlouchávání hovorů, využívání dětí. Následky psychického týrání nejsou zjevné. Jedná se především o nízké sebevědomí, malou sebeúctu, poruchy spánku, alkoholismus, pocity viny, stud, myšlenky na sebevraždu, potíže s příjmem potravy.

1.2.7 Pachatelé domácího násilí

Stejně jako oběti, tak i pachatele domácího násilí lze nalézt mezi každou skupinou obyvatel. Genetické a sociologické předpoklady pachatele jsou jedním z určujících prvků, které jsou provázány a ne vždy výchova postačuje pro přetvoření geneticky dané a vrozené agresivní formy chování a jednání. Stejně tak i vhodná genetická neagresivní informace může být narušena špatnou formou výchovy, nevhodným prostředím a vzory chování.

Stejně tak domácí násilí (které ostatně také může končit usmrcením oběti) je tvořeno řadou odlišných motivů, chování a osobnostních charakteristik. Některé z nich jsou ale pro pachatele domácího násilí společné:

- *nízká sebeúcta a slabá funkce ega*
- *nedostatečná kontrola impulsů*
- *extrémní žárlivost*
- *reakce na stres, kterou se pachatel snaží ovládnout pomocí alkoholu a fyzicky napadá ženu*
- *užívání sexu jako agresivního činu sloužícímu ke zvýšení sebeúcty*
- *víra v tradiční a patriarchální rodinu*
- *lpění na zastaralých názorech na mužskou nadřazenost a nadvládu (Roberts, Hansonová, 2003)¹⁰*

Pachatel jako takový touží po ovládnutí oběti i přes její odpor, ať už aktivní nebo pasivní. Chování pachatele se může projevat jakýmkoliv druhem násilí a je často nepředvídatelné. *Podle Pat Cravenové rozlišujeme osm základních typů domácích násilníků:*

- *surovec*
- *žárlivec*
- *špatný otec*
- *lhář*
- *vyděrač*
- *sexuální násilník*
- *pán domu*
- *psychický utlačovatel¹¹*

V drtivé většině se jedná o osobu muže, už jen z toho důvodu, že muži jsou častěji pachatelé násilných trestných činů. *Ženy tvoří v evropských státech pouhý zlomek z počtu všech vězňů – zpravidla toto číslo nepřekročí 5% z celkového počtu vězňů. Pachatelé sexuálního násilí na ženách, ale i na mužích a dětech jsou téměř ve většině případů také právě muži. Toto číslo se pohybuje mezi 95 až 99%. Dospělí muži jsou jen*

¹⁰ Voňková Jiřina JUDr. Domácí násilí – právní minimum pro lékaře, profem o.p.s.Praha, 2004, str. 49,50

¹¹ Matoušek Oldřich a kol.: Sociální práce v praxi – specifika různých cílových skupin a práce s nimi, Portál, s.r.o., Praha 2005, str.239

velmi zřídka oběťmi sexuálních deliktů. Násilným přestupkům páchaným na ženách (tedy převážně ublížení na zdraví, zavraždění, nebo pokus o vraždu) se většinou odborně říká násilí ze strany osob blízkých nebo osob žijících společně v bytě nebo domě. Pachatelé jsou většinou rodinní příslušníci, nebo oběti velice blízcí muži. Naproti tomu muži, kteří jsou oběťmi násilí, se s pachatelem před útokem znají většinou povrchně, často se však neznají vůbec a potyčka byla spíše náhodná.¹²

1.3 Činnost Policie ČR a kriminální minulost pachatelů domácího násilí

1.3.1 Postup a činnost Policie ČR při řešení domácího násilí

Police České republiky se ve valné většině případů domácího násilí stává první organizací, která s jednotlivými případy pracuje (druhým nejčastějším subjektem pro zjišťování domácího násilí jsou lékaři). Pro její činnost byl vypracován metodický pokyn, podle kterého má postupovat. I přes dostatek objektivních fakt v tom kterém případě záleží na subjektivních dojmech policisty, zda případ jako domácí násilí posoudí. *Otázka rozpoznání falešné oběti vyžaduje od zasahujícího policisty nezřídka schopnosti kvalifikovaného psychologa, přičemž předpokladem je jednak zevrubná obeznámenost se znaky a tendencemi domácího násilí, teoretickým psychologickým profilem násilné a ohrožené osoby u případů domácího násilí a v neposlední řadě schopnost tyto poznatky uplatnit v konkrétním případě. Z naznačeného je patrné, že identifikace skutečného domácího násilí je úkolem pro velice dobře informovaného a zkušeného policistu.¹³ Zákon č. 135 z roku 2006, kterým se změnili některé zákony v oblasti ochrany před domácím násilím, stanovil podmínky a znaky domácího násilí tak, aby došlo k ochraně oběti a aby Policie ČR mohla vykonávat tuto ochranu zejména v případech, ve kterých jsou ostatní právní způsoby ochrany nedostatečné. Tento zákon vytvořila pracovní skupina Aliance proti domácímu násilí dle rakouského vzoru, v Rakousku lze násilníka vykázat již od roku 1996.*

---

¹² Buskotte Andrea. Z pekla ven: žena v domácím násilí. Brno: Computer Press, 2008, str.67

¹³ J. Vaněk, časopis Policista 10/2007, čl. Je specializace na domácí násilí u Policie ČR zapotřebí?

V souvislosti se zákonem č. 135/2006 Sb. se jedná zejména o institut vykázání, který je pak dále zakotven v Zákoně o Policii České republiky, kde se píše, že *lze-li na základě zjištěných skutečností, zejména s ohledem na předcházející útoky, důvodně předpokládat, že se osoba dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažnému útoku proti lidské důstojnosti, je policista oprávněn vykázat tuto osobu z bytu nebo domu společně obývaného s útokem ohroženou osobou jakož i z bezprostředního okolí společného obydlí.*¹⁴ Tímto zákonným ustanovením je zajištěna bezprostřední ochrana oběti. Dále byl pro policisty vydán Závazný pokyn policejního prezidenta ze dne 22. prosince 2008 č. 200 o provádění vykázání, (tzv. metodický pokyn), kde je v jednotlivých ustanoveních, výkladech pojmů, pravidel a postupů pro policistu vysvětlen jak pojem domácího násilí, tak i činnost na samotném místě spáchání. K tomuto byla na základě zahraničních zkušeností a ve spolupráci s organizací Bílý kruh bezpečí pro potřeby Policie ČR uveřejněna diagnostická pomůcka SARA DN vytvořená P.R.Kroppem a H. Belfragem, kdy SARA je tvořená počátečními písmeny slov **S**pousal **A**ssault **R**isk **A**ssessment¹⁵ a DN je samozřejmě zkratkou pro **D**omácí **N**ásilí. Pro dostatečné rozpoznání základních znaků domácího násilí a možnost následného vykázání je pak v článku 6 tohoto metodického pokynu uvedeno, že *policista násilnou osobu vykáže, pokud je splněna zákonná podmínka hrozby nebezpečného útoku anebo hrozby zvláště závažného útoku a incident vykazuje typické znaky domácího násilí (SARA DN), nebo pokud incident vykazuje jen některé typické znaky domácího násilí (aspoň uvedené v čl. 1 písm. a) bod 3 a 4), je splněna zákonná podmínka hrozby nebezpečného útoku anebo hrozby zvláště závažného útoku a využití jiných oprávnění policisty (zajištění, zadržení) není možné nebo by nezajistilo efektivní ochranu ohrožené osoby.*¹⁶ Pod výjimkou naplnění jen některých znaků s odkazem na bod 3 a 4 je psáno o znaku jasného rozdělení rolí a páčání násilí v soukromí. Na rozdíl od předchozí doby, kdy nebyl pojem vykázání zahrnut do našeho právního řádu, v současné době je ze společného obydlí odstraněn agresor a nikoliv

---

¹⁴ Zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, § 44

¹⁵ Volně přeloženo Odhadnutí rizika manželského napadení

¹⁶ Závazný pokyn Policejního prezidenta č. 200/2008, část čtvrtá, čl. 6, odst. 1

oběť, na které bylo v minulosti, aby hledala náhradní byt. Možná i díky tomu se oběti domácího násilí dříve bály celou věc oznámit.

Policista je dále na místě povinen poskytnout oběti i následnou ochranu a pomoc, zejména s ohledem na možné opakování domácího násilí v blízké i vzdálenější budoucnosti, kdy je povinen *poučit ohroženou osobu o možnosti podání návrhu na vydání předběžného opatření podle občanského soudního řádu, možnosti využití psychologických, sociálních nebo jiných služeb v oblasti pomoci obětem násilí.*¹⁷ Toto ustanovení odkazuje zejména na možnost předběžných opatření, která se týkají ať již opatrovnictví dětí, rozvodového řízení, vypořádání společného majetku, s odkazem na možné prodloužení doby vykázání s horní hranicí 1 rok. Dále v rámci preventivních opatření je policista povinen dle citovaného zákona *do 24 hodin od vstupu policisty do společného obydlí zaslat kopii úředního záznamu o vykázání příslušnému intervenčnímu centru a soudu, který je příslušný k rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření podle občanského soudního řádu. Pokud ve společném obydlí žije nezletilá osoba, zašle kopii úředního záznamu o vykázání v této lhůtě i příslušnému orgánu sociálně-právní ochrany dětí.*¹⁸ Splněním povinností uložených v zákonu je tudíž následně zabezpečena činnost dalších subjektů, které mohou napomoci oběti domácího násilí. *Nejvýznamnější nestátní organizací v České republice je občanské sdružení Bílý kruh bezpečí, dle stanov nepolitické humanitární sdružení s působností v České republice zaměřené na pomoc obětem trestné činnosti a na prevenci trestné činnosti.*¹⁹

Policista, který je přímo na místě, postupuje především podle Zákona č. 273/2008 Sb. o Policii ČR, kde má dostatek zákonných prostředků a ustanovení pro ochranu oběti. S ohledem na shora uvedenou spolupráci s intervenčními centry se v § 17 uvádí, že *Policie spolupracuje s právníckými a fyzickými osobami*

a) *vykonávajícími činnost v oblasti*

1. *prevence kriminality a sociálně patologických jevů,*

---

¹⁷ Zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, § 46

¹⁸ Zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, § 47

¹⁹ Stanovy Bílého kruhu bezpečí. Dostupný z <http://www.domacinasili.cz/cz/redakce/bily-kruh-bezpeci/r23>

3. poskytování podpory, péče a pomoci obětem trestných činů
  4. zmírňování následků trestných činů
- b) pracujícími s pachateli trestných činů a osobami se sociálně patologickým nebo obdobným rizikovým způsobem chování²⁰

Mezi další ustanovení, která napomáhají činnosti policistů na místě je dle § 25 připoutání, dle § 26 zajištění osoby, které se dá použít před samotným vykázáním, následné ustanovení § 28 o policejních celách, § 40 o vstupu do obydlí, jiného prostoru nebo na pozemek, § 50 o poskytování krátkodobé ochrany osoby, § 52, § 53 a § 54 o použití donucovacích prostředků, § 56 o použití zbraně, § 61 o podání vysvětlení, § 63 o prokázání totožnosti, § 66 o získávání informací z evidencí.

1.3.2 Pozice Policie ČR v meziresortní spolupráci

Policie ČR je jedním ze tří základních subjektů spolupráce v případech domácího násilí. Řeší samotnou situaci na místě činu, připravuje podklady pro další řízení, ať již trestně právní či jiné. Další důležitý subjekt jsou Krajská intervenční centra, jejichž vznik byl upraven v § 60 zákona č. 108/2006 Sb., kde jim byla uložena úloha koordinovat svoji činnost s Policií ČR, třetím důležitým subjektem je justice a v případě, že je při domácím násilí přítomno dítě, též Orgán sociálně-právní ochrany dětí.

Spolupráce není a nemůže být omezena pouze na tři základní subjekty, Policii, justici, intervenční centra a v případě přítomnosti dětí na Orgán sociálně právní ochrany dítěte. V případě státních subjektů a místní samosprávy je nezbytná spolupráce se státními zdravotnickými zařízeními, probační a mediační službou, obecní či městskou policií, sociálními odbory. Taktéž spolupráce se soukromými subjekty, ať již se jedná o psychology, lékaře, různé azylové domy je nezbytná pro zabezpečení ochrany oběti.

1.3.3 Souběh páchání trestné činnosti při domácím násilí

---

²⁰ Zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, § 17

Samotné domácí násilí nelze zahrnout do pojmu trestný čin či přešupek. Domácí násilí je pouze pojem pro agresí jedné osoby vůči druhé. Samozřejmě, že při domácím násilí se pachatel zpravidla dopouští přešupku, či trestného činu. Tato protizákonná jednání je Policie, která má *za úkol sloužit veřejnosti, jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony*²¹, povinna zadokumentovat, prošetřit a v případě naplnění skutkové podstaty trestného činu zahájit trestní řízení, či v případě spáchání přešupku a jeho odhalení sama sankcionovat, případně postoupit orgánům věčně příslušným.

Mezi přešupky, jichž se může pachatel domácího násilí dopustit, patří zejména přešupky dle ustanovení

§ 49, odst. 1, písm. a) ublížení na cti,

§ 49, odst. 1, písm. c) úmyslného narušení občanského soužití vyhrožováním újmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obviněním z přešupku, schválnostmi nebo jiným jednáním,

§ 50 písm. a) úmyslné způsobení škody na cizím majetku krádeží, zpronevěrou, podvodem nebo zničením či poškozením,

*§ 50 písm. b) úmyslné neoprávněné užívání cizího majetku*²²

Policie v případě zjištění takového přešupku tento oznámí příslušnému správnímu orgánu, na základě provedeného šetření a zajištění objektivních důkazů prokazujících vinu pachatele. *V souvislosti s uvedenými přešupky je však velice významné ustanovení § 68, zákona č. 200/90 o přešupcích, které podmiňuje projednání uvedených přešupků mezi blízkými osobami (u domácího násilí prakticky vždy) tím, že musí postižená osoba podat do 3 měsíců návrh na projednání přešupku.*²³

---

²¹ Zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, § 2

²² Zákon č. 200/1990 Sb. o přešupcích, Sagit, a.s., Ostrava, 2008

²³ Zemene Drahomíra Mgr., příloha časopisu Policista 3/2007, článek Problematika DN v České republice, str.3

Jestliže dochází při páčání domácího násilí k souběhu se spácháním trestného činu, je záběr možných porušení zákona již širší. Dle nového trestního zákoníku, který je součástí Zákona ze dne 8. ledna 2009 *je trestným činem protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně a k trestní odpovědnosti za trestný čin je třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti.*²⁴ U spáchaných trestných činů je tudíž nutné prokázat úmyslné zavinění, v případě že nepostačí zavinění z nedbalosti. Trestné činy, u nichž je úmyslné zavinění uvedeno jako znak, tzv. *dolozní*²⁵ trestné činy, se dále dělí na trestné činy, u nichž je vyžadován úmysl přímý a úmysl nepřímý. Avšak pro většinu trestných činů uvedených v Zákoně postačí pro naplnění jejich skutkové podstaty nepřímý úmysl.

Úmyslné jednání je charakterizováno jednáním pachatele, které je naplněno jednak věděním a jednak vůlí spáchat trestný čin. Vzhledem k tomu, že obě tyto složky jsou skryty uvnitř pachatelovy duše, je prokazování úmyslu, který je subjektivní, na základě objektivních a relevantních důkazních prostředků vždy obtížné. Dle Usnesení Nejvyššího soudu České republiky *lze okolnosti subjektivního charakteru zpravidla dokazovat jen nepřímo, z okolností objektivní povahy, ze kterých se dá podle zásad správného myšlení usuzovat na vnitřní vztah pachatele k porušení nebo ohrožení zájmů chráněných trestním zákonem.*²⁶

Oproti tomu zavinění z nedbalosti, které stačí k naplnění všech skutkových podstat trestných činů uvedených v Zákoně nastává tehdy, *jestliže pachatel věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nezpůsobí, nebo nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl.*²⁷ Z uvedeného

---

²⁴ Zákon č.40 ze dne 8. ledna 2009, trestní zákoník, § 13

²⁵ Dolozní – od latinského Dolus, úmysl

²⁶ Usnesení Nejvyššího soudu České republiky spis. zn. 7 Tdo 374/2009

²⁷ Zákon č.40 ze dne 8. ledna 2009, trestní zákoník, § 16, odst. 1

vyplývá, že prokázání nedbalostního zavinění je pro orgány činné v trestním řízení jednodušší a lépe uskutečnitelné.

Mezi hlavní trestné činy, které bývají páčány souběžně s domácím násilím lze zařadit dle ustanovení

§ 145, 146, 147, 148 – ublížení na zdraví, které je v jednotlivých paragrafech rozdělené dle následků a zavinění

§ 149 – mučení a jiné nelidské a kruté zacházení

§ 170, 171 – zbavení a omezování osobní svobody

§ 175 – vydírání

§ 177 – útisk

§ 178 – porušování domovní svobody

§ 184 – pomluva

§ 185 – znásilnění

§ 186 - sexuální nátlak

§ 187 – pohlavní zneužití

§ 196 – zanedbání povinné výživy

§ 199 – týrání osoby žijící ve společném obydlí

§ 208 – neoprávněný zásah do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru

§ 228 – poškození cizí věci

§ 337 – maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání

§ 352 – násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci

§ 353 – nebezpečné vyhrožování

§ 354 – nebezpečné pronásledování.

Policie ČR v případě zjištění podezření ze spáchání shora uvedených trestných činů souběžně s úkony domácího násilí zahájí úkony trestního řízení. Prověřuje informace, na základě kterých sdělí podezření pachateli, poté věc předá státnímu zástupci a tento podá obžalobu k soudu.

2. Cíl práce a hypotézy

2.1 Cíl výzkumu

Cílem výzkumu bylo zjistit, zda jsou pachatelé domácího násilí osoby s kriminální minulostí a případně zjistit, zda a jakou trestnou činnost tyto osoby spáchaly. *Výzkum jako takový lze charakterizovat jako systematické, kontrolované, empirické a kritické zkoumání hypotetických výroků o předpokládaných vztazích mezi přírodními jevy.*²⁸ Prověření a potvrzení hypotézy, že pachatelé domácího násilí jsou osoby s kriminální minulostí a hypotézy, že pachatelé domácího násilí s kriminální minulostí se častěji dopustili spáchání násilné trestné činnosti než jiné, například majetkové trestné činnosti, lze využít pro vytypování potencionálně rizikových osob (ve vztahu k domácímu násilí).

2.2 Hypotézy

Hypotéza 1: Pachatelé domácího násilí jsou osoby s kriminální minulostí

Hypotéza 2: Pachatelé domácího násilí s kriminální minulostí častěji páchají násilnou trestnou činností než majetkovou trestnou činností

---

²⁸ Kerlinger, F.N., Základy výzkumu chování, Praha 1972

3. Metodika

Pro získávání výsledků byl zvolen kvantitativní výzkum za použití dotazníku, jakožto nejčastější a nejvíce používanou výzkumnou metodou. *Kvantitativní výzkum je metodou standardizovaného vědeckého výzkumu, který popisuje jevy pomocí proměnných (znaků), které jsou sestrojeny tak, aby měřily určité vlastnosti. Výsledky takových měření jsou pak zpracovány a interpretovány, například s využitím statistiky.*

²⁹ Výsledky budou zpracovány za využití empirických dat se snahou o nalezení správného a vypovídajícího výsledku. Další technika je sekundární analýza dokumentace Policie České republiky k případům domácího násilí za období 2007-2009 pomocí grafů s ukazateli v %.

3.1 Charakteristika respondentů

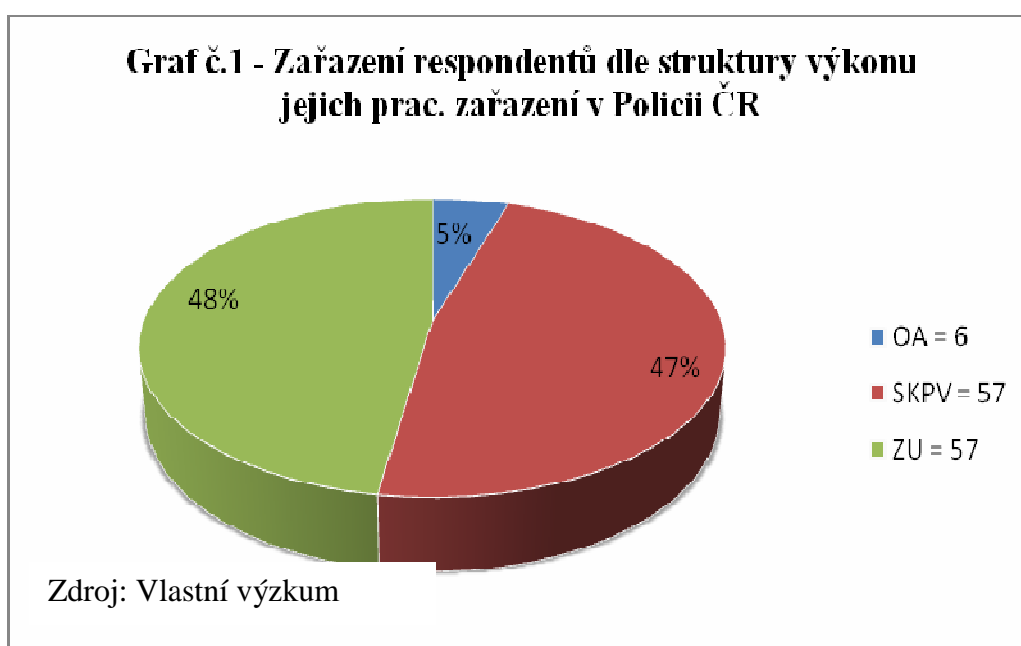
Policisté z Obvodních oddělení byli osloveni na základě jejich přítomnosti na místě činu, kam se ve většině případů dostaví jako první a jako první zajišťují informace a důkazy pro další šetření. Dotazník byl zaslán spolu se žádostí, aby byl distribuován jak mezi tzv. hlídkáře, kteří řeší situaci na místě činu, tak i mezi tzv. zpracovatele, policisty kteří na základě prvotních šetření provádějí další dílčí úkony v trestním řízení či v řízení o domácím násilí. V případě zjištění spáchání trestného činu právě zpracovatelé postupují na základě věcné příslušnosti vyšetřovateli ze Služby kriminální policie a vyšetřování spis ke sdělení podezření (vyjma případů, kdy se postupuje v rámci zkráceného trestního řízení). V Jihočeském kraji jsou na útvarech Služby kriminální policie a vyšetřování zpravidla vyčleněni specializovaní pracovníci k případům rodinného práva a to mezi vyšetřovateli, kteří zpracovávají trestní spis, i mezi kriminalisty, kteří provádějí práci v terénu a odhalují eventuální trestnou činnost. Dotazník byl proto zaslán mezi obě tyto skupiny. Dále byl dotazník zaslán okresním analytikům, kteří sledují nejen možné souvislosti v případech domácího násilí, ale shromažďováním a tříděním dat sledují veškerou trestnou činnost spáchanou v jejich teritoriu.

---

²⁹ Wikipedia :http://cs.wikipedia.org/wiki/Kvantitativn%C3%AD_v%C3%BDzkum

4. Výsledky

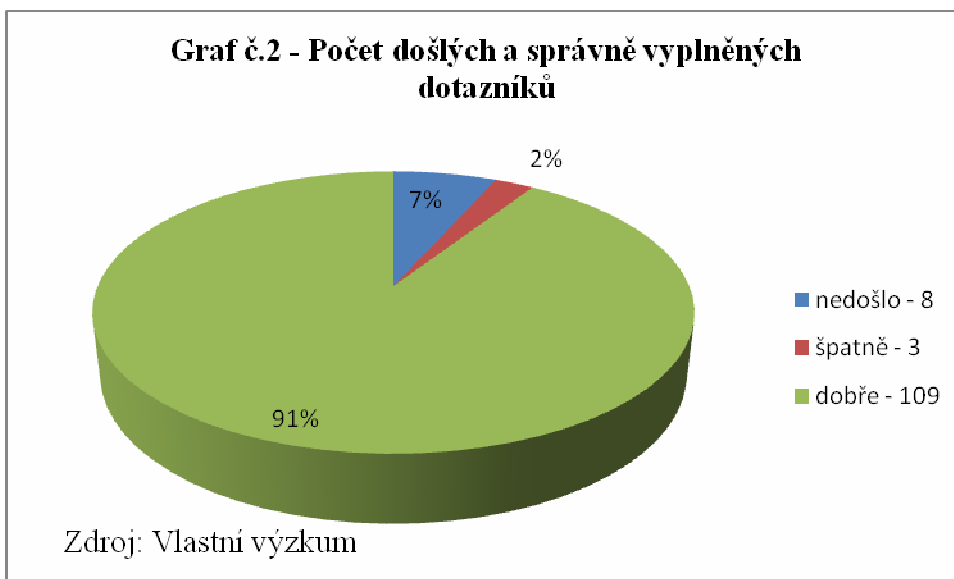
Bylo rozesláno celkem 120 dotazníků,³⁰ z toho 57 na základní útvary Obvodních oddělení Policie České republiky, 57 dotazníků bylo zasláno na útvary Služby kriminální policie a vyšetřování a zbývajících 6 dotazníků bylo zasláno okresním analytikům, vše v rámci teritoria a působnosti Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje. Dotazník obsahoval celkem 5 identifikačních otázek, 5 otázek k problematice domácího násilí a 5 otázek k prověření hypotéz této práce.

Graf č.1 zobrazuje rovnoměrné zastoupení jak pořádkové policie v přímém výkonu tak zástupců Služby kriminální policie a vyšetřování z řad respondentů. Okresní analytici jsou zastoupeni úměrně jejich počtu v Policii ČR.

Vyplněných dotazníků došlo zpět 112, z tohoto tři dotazníky nebyli správně pochopeny a byly vyplněny neodpovídajícím způsobem. Tím pádem je počet relevantních dotazníků 109.

³⁰ Vlastní výzkum

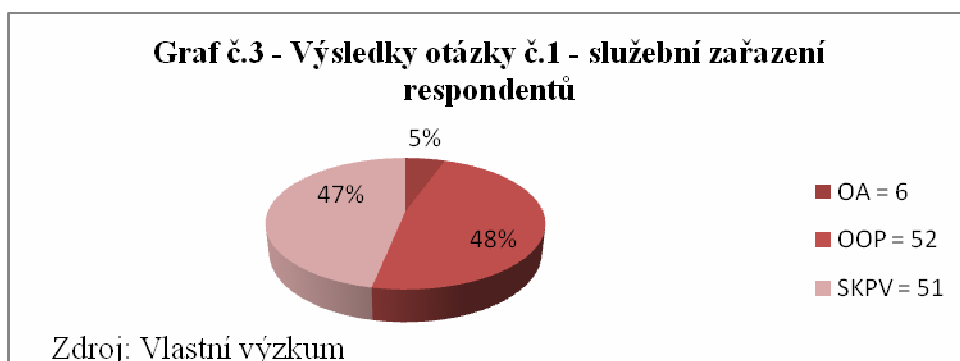
Graf č. 2 vyjadřuje až překvapivou úspěšnost zpětného zaslání dotazníků.

Pro samotné využití a zpracování dat statistickou metodou byly použity grafy.

4.1 Analýza dat a odpovědí respondentů

Otázka č. 1. Označte, mezi jaký subjekt z hlediska své profese patříte:

- Policie ČR – obvodní oddělení
- Policie ČR – služba kriminální policie a vyšetřování
- Policie ČR – jiné služební zařazení, analytik územního odboru

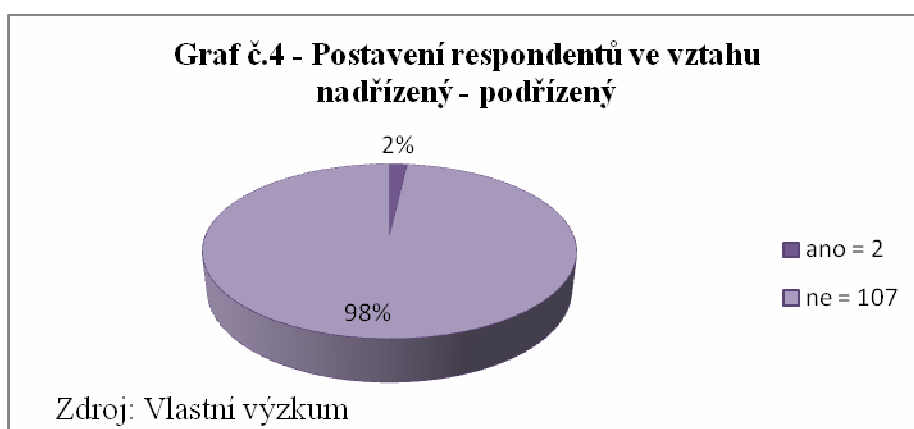

Graf č. 3 vyjadřuje zastoupení respondentů u jednotlivých složek PČR u relevantních dotazníků.

Otázka č. 2. Zastáváte v subjektu řídicí funkci?

ano

ne

Graf č.4 - pro zachování objektivitu výzkumu byla požadována účast respondentů, kteří nezastávají řídicí funkci a mají přímou zkušenost s problematikou domácího násilí, což se 98% respondentů, kteří nezastávají řídicí funkci, podařilo.

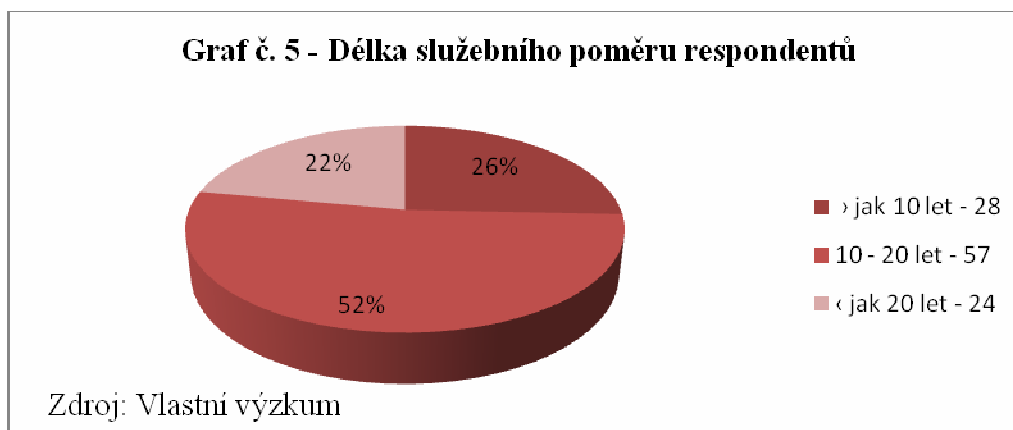
Otázka č. 3. Jak dlouho jste ve služebním poměru u Policie ČR

méně jak 10 let

10-20 let

20 a více let

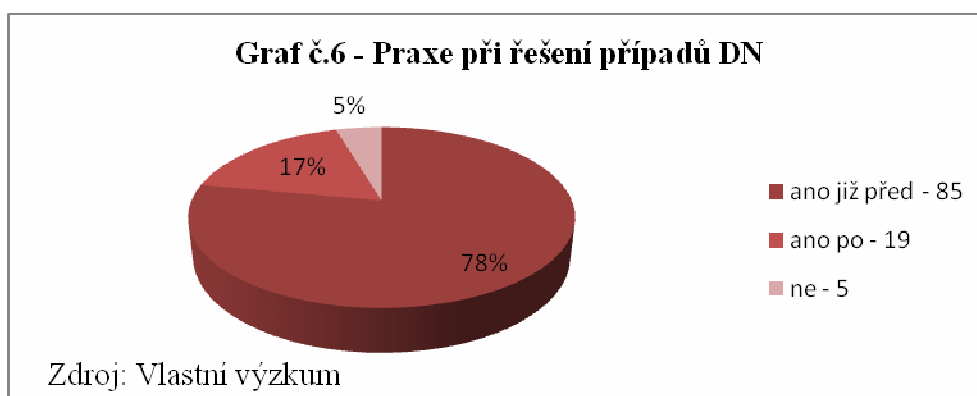

Graf č. 5 zobrazující délku služebního poměru respondentů u PČR vyjadřuje největší podíl respondentů ve služebním poměru v trvání 10 – 20 let, tzn. v tzv. zlatém věku každého zaměstnance.

Otázka č. 4. Setkal jste se ve své praxi s problematikou případů domácího násilí?

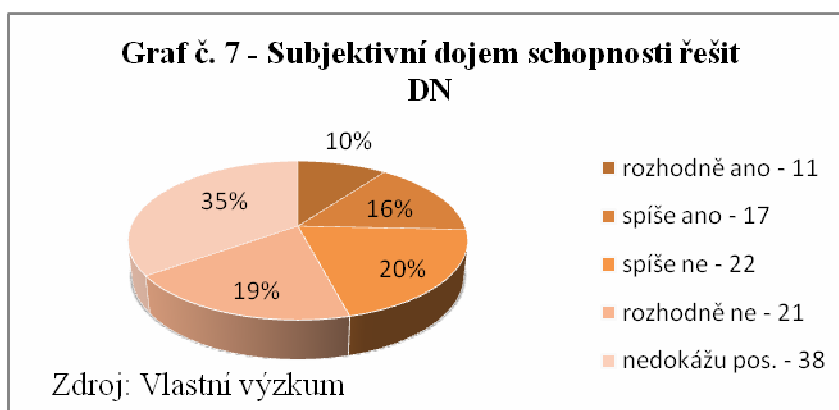
- ano, již před účinností nových zákonných norem řešících domácí násilí (před 1. 1. 2007)
- ano, až po účinnosti nových zákonných norem řešících domácí násilí (po 1. 1. 2007)
- ne, dosud jsem se s touto problematikou nesetkal

Výsledky grafu č. 6 jasně vypovídají o 95% zastoupení respondentů, kteří se již ve své praxi utkali s problematikou DN, ať již před nabytím účinnosti nových zákonných norem, či později.

Otázka č. 5. Považujete se za odborníka schopného teoreticky, ale i prakticky řešit domácí násilí?

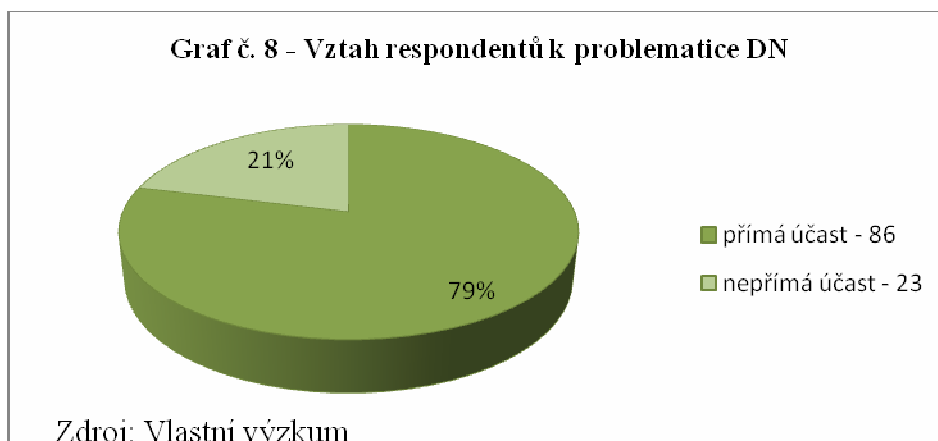
- rozhodně ano
- spíše ano
- spíše ne
- rozhodně ne
- nedokážu posoudit

Graf č. 7 znázorňuje největší podíl respondentů (více jak 1/3), kteří nedokážou posoudit svou schopnost řešit teoreticky a prakticky problematiku DN.

Otázka č. 6. Jestliže jste řešil případ domácího násilí, v jakém vztahu jste k této problematice byl?

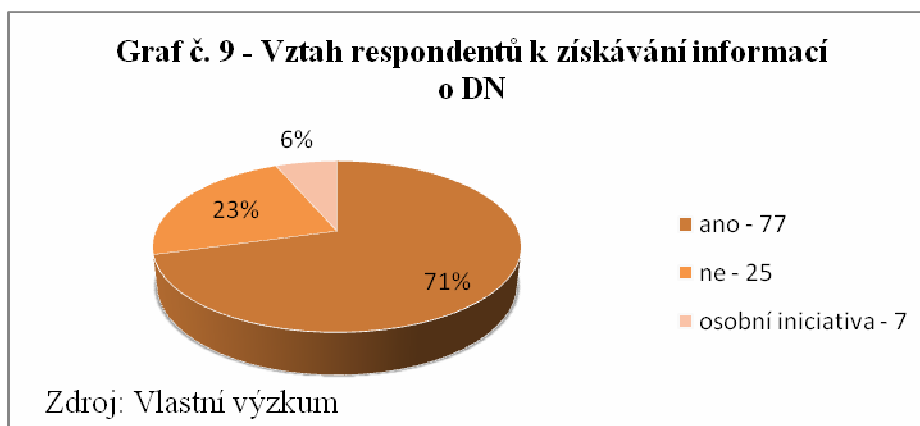
- řešil jsem případ přímo já
- případ řešili moji kolegové

Výsledek grafu č. 8 přímo ukazují na skoro 4/5 podíl respondentů s přímou účastí na řešení problematiky DN.

Otázka č. 7. Považujete tok informací k problematice domácího násilí od Vašeho zaměstnavatele za dostatečný?

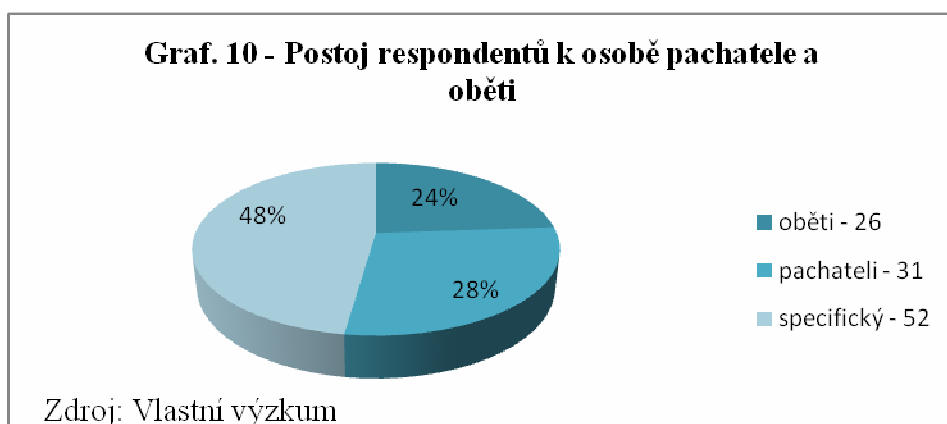
- ano
- ne
- je na každém policistovi, aby si informace doplnil

Graf č. 9 vypovídá o dostatečném systému vnitřní informovanosti respondentů v struktuře PČR.

Otázka č. 8. Se kterým z následujících výroků se spíše ztotožníte?

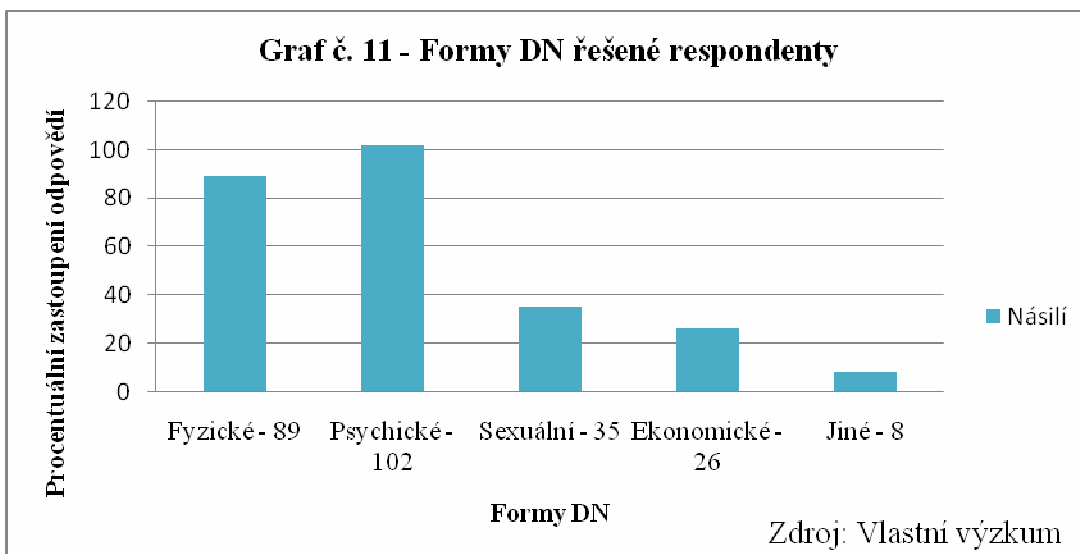
- při zásahu a řešení domácího násilí by měla být větší pozornost ze strany Policie ČR věnována spíše oběti
- při zásahu a řešení domácího násilí by měla být větší pozornost ze strany Policie ČR věnována spíše pachateli
- míra pozornosti věnovaná oběti i pachateli se mění dle specifik jednotlivých případů

Graf č. 10 znázorňuje subjektivní pozornost orgánu PČR, kdy je až nadměrná pozornost věnována osobě pachatele.

Otázka č. 9. Jakou hlavní formu násilí jste při řešení domácího násilí řešili? (možno označit více odpovědí)

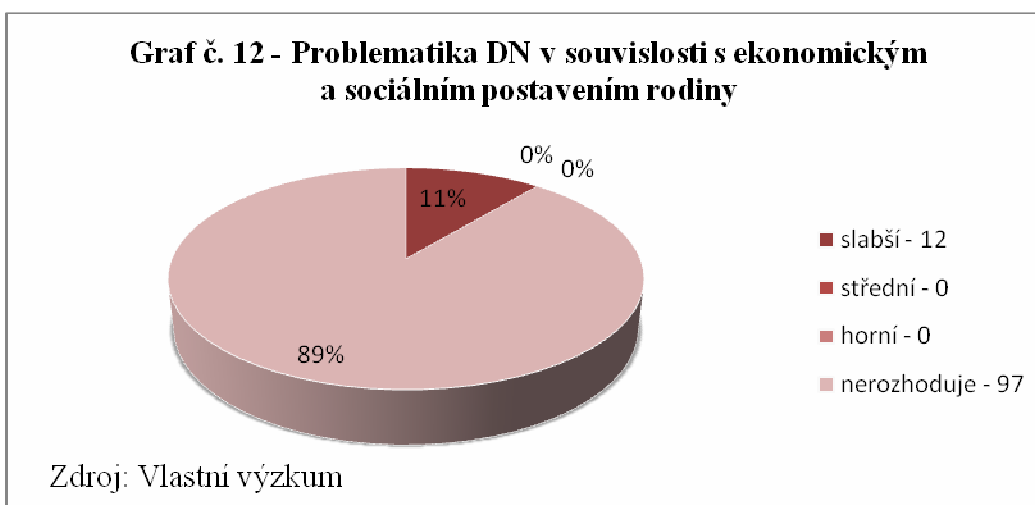
- fyzické
- psychické
- sexuální
- ekonomické
- jiné

Graf č. 11 vypovídá o nejčastějších formách DN, s kterými přišli respondenti při řešení problematiky DN do styku.

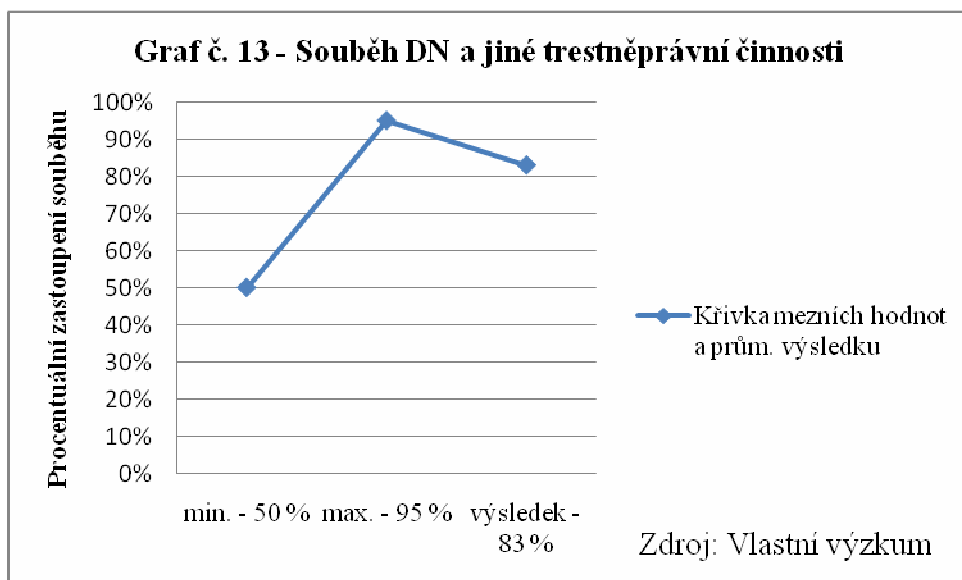
Otázka č. 10 Dotýká se problematika domácího násilí

- spíše ekonomicky a sociálně slabších rodin
- střední třídy
- vrstvy „horních deseti tisíc“
- ekonomické a sociální zázemí rodiny nerozhoduje

Graf č. 12 kopíruje výsledky ostatních sociologických průzkumů.

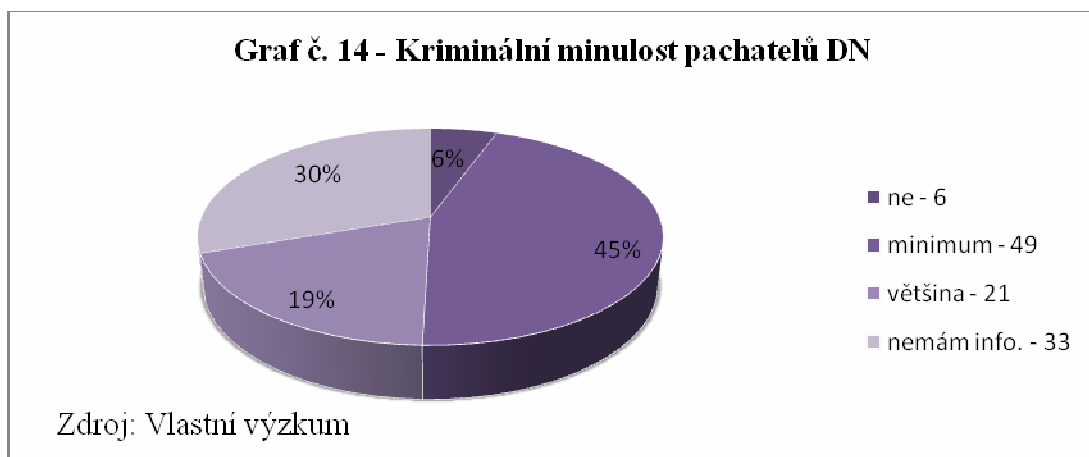
Otázka č. 11 Pokuste se odhadnout, v kolika % případů domácího násilí se agresor dopustil souběžně dalšího trestného činu?

Graf č. 13 ukazuje 83% souběh trestné činnosti v přímé souvislosti s DN.

Otázka č. 12 Uved'te, zda vykazované osoby, agresori mají kriminální minulost, zda jste s nimi již v minulosti prováděli šetření k případnému spáchání trestného činu či přestupku?

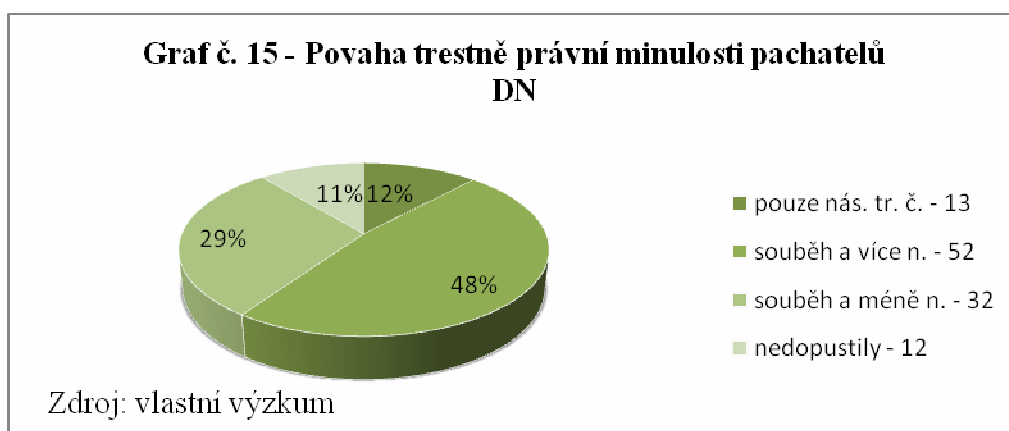
- nemají
- minimum osob
- většina osob
- všechny osoby
- nemám k této otázce dostatek informací

Graf č. 14 – největší zastoupení, 45% respondentů vykazuje minimální kriminální minulost pachatelů DN.

Otázka č. 13 Kolik z těchto již v minulosti stíhaných osob se dopustilo násilného trestného činu?

- osoby se dopustily pouze násilných trestných činů
- osoby se dopustily násilných trestných činů souběžně s jinou protizákonnou činností, přičemž násilná trestná činnost převažovala
- osoby se dopustily násilné trestné činnosti spíše výjimečně, převažuje jiný druh trestné činnosti
- osoby se nedopustily násilné trestné činnosti

Graf č. 15 - zastoupení již v minulosti stíhaných osob s násilnou trestnou činností, či s převažující násilnou trestnou činností je 60%. Pouze 11% pachatelů s trestně právní minulostí se v této nedopustilo násilné trestné činnosti.

Otázka č. 14 Konkrétní počet agresorů s druhem protizákonného jednání před spácháním domácího násilí (dle Vás rozdělte 100%)

Tabulka č. 1 Procentuální rozdělení trestně právní minulosti pachatelů DN, dle druhu spáchané trestné činnosti.

Druh protizákonného jednání	počet pachatelů 100%
násilná trestná činnost	17,5%
majetková trestná činnost	4,5%
jiná trestná činnost	2%
bez kriminální minulosti	76%

Otázka č. 15 Jaký je Váš názor na souvislost agresorů v případech domácího násilí a jejich případnou kriminální minulost?

Odpovědělo 53% respondentů, jejichž odpovědi budou posuzovány v následující kapitole.

5. Diskuze

První část dotazníku byla věnovaná identifikačním otázkám. Dotazník byl záměrně poslán s prosbou, aby tento vyplnily osoby spíše služebně zkušenější, které mají v řešení problematiky domácího násilí aspoň částečnou praxi. Krom mizivého procenta se jednalo o respondenty z výkonu, kteří nezastávají vedoucí funkce, a tudíž jsou v kontaktu s přímou realitou. Nejvíce respondentů (taktéž záměrně) bylo policistů s dobou služby mezi 10-20 roky a více, viz graf č. 5, kteří se v drtivé většině setkali s problematikou domácího násilí, většina z nich dokonce i před nabytím účinnosti zákona č. 135/2006 Sb., který stanovil dílčími novelizacemi mantinely působnosti všech návazných zákonů, nařízení a metodik ohledně domácího násilí, viz graf č. 6. Odpovědi na otázku č. 5 byly patrně z části ovlivněny snahou některých respondentů o maximální objektivitu, když více jak třetina z nich nebyla schopna posoudit svou odbornost v problematice a dvě pětiny respondentů se označila za spíše neodborníky.

Jak jinak si vysvětlit (v návaznosti na předchozí větu) výsledek další otázky, kde ti samý respondenti uvádějí, že 79% z nich již v minulosti bylo v přímém vztahu k řešení dané problematiky, viz graf č. 8? A z těchto respondentů 71 procent považuje přísun informací za dostatečný, viz graf č. 9. Spíše než neodbornost policistů je zde důvodem jejich nejistota, která vyplývá ze subjektivity dané oblasti a jistého citového zainteresování v konkrétním případě. Většina respondentů (zcela v rozporu s jinými průzkumy)³¹ odpovídá, že míra pozornosti při řešení domácího násilí se mění dle specifik jednotlivých případů a případně chtějí větší část této pozornosti věnovat agresorovi, viz graf č. 10. Zde spíše policisté odpovídali pod dojmem svého „služebního“ života, oběti zpravidla věnují pozornost do míry, jakou připouští a umožňují zákony a služební nařízení. Policie, jakožto zároveň i represivní složka, věnuje na rozdíl od jiných subjektů velkou míru pozornosti osobě agresora, musí jeho protizákonnou a protispolečenskou činnost vyšetřit, zadokumentovat a dát případně možnost justičním orgánům tuto potrestat. Oběti pomáhají, vyjma prvotních opatření, předáním informací intervenčním centrům a jiným státním i nestátním subjektům. Dle

---

³¹ <http://www.stem.cz/clanek/1145>

očekávání a v souladu s jinými statistikami se většina respondentů, viz graf č. 11, setkala v souvislosti se spácháním domácího násilí s fyzickým a psychickým druhem násilí, v menší míře pak se sexuálním a ekonomickým druhem násilí.³² Jiný druh násilí byl v pouhých 7,3% případech. Taktéž dle očekávání většina policistů odpověděla, že domácí násilí není výsadním problémem žádné sociální skupiny, viz graf č. 12, zde se výsledek výzkumu shoduje s výzkumem agentury STEM z roku 2006,³³ kde se ukázalo, že u 70% případů se násilí odehrávalo v domácnostech, které byly průměrně až nadprůměrně materiálně zajištěné.

Na základě prvních dvou bloků dotazníku bylo ověřeno, že respondenti jsou dostatečně objektivní a seznámení s problematikou. Třetí blok otázek byl zaměřen na samotné prověření hypotéz. Policisté v první otázce měli odpovědět na základě vlastních zkušeností, v kolika procentech případů domácího násilí došlo souběžně ke spáchání jiného trestného činu. Krajiní meze odhadu policistů byly ve spodní hranici 50% a v horní hranici 95%. Ačkoliv vedení Policie ČR proklamuje, že policejní práce není honbou za pokud možno co největším procentem objasněných případů, z vlastní zkušenosti vedoucího oddělení vím, že příliš velkou neobjasněnost trestných činů na oddělení nesou nadřízení, jemně řečeno, nelibě. Je to pochopitelné. Jak měřit preventivní i nepreventivní činnost policie jinak, než objasněností spáchaných skutků, v tomto případě samozřejmě v návaznosti i na nápad trestné činnosti, tj. počet spáchaných trestných činů. Policisté, a to převážně ze základních útvarů, se tudíž v případě domácího násilí víceméně snaží „vytlouci“ tzv. čárku. Průměrnou hodnotu vyšlou z dotazníku pak stanovili na 83%, viz graf 13, souběžně spáchaných trestných činů. Navzdory uvedenému je tato hodnota relevantní, oběť většinou hlásí na policii celou událost až v případě gradace násilí, je to koneckonců jedním ze znaků domácího násilí.³⁴ Ke kriminální minulosti respondenti uvedli, že 6%, viz graf č. 14, známých pachatelů (myšleno jim známých) nemělo kriminální minulost. Z těch pachatelů, kteří pak tuto minulost měli, se v minulosti dopustilo více jak polovina násilné trestné

---

³² <http://www.stem.cz/clanek/1145>

³³ <http://www.bkb.cz/index.php>

³⁴ Závazný pokyn policejního prezidenta č. 200, ze dne 22. prosince 2008, o provádění vykazání

činnosti (60%), viz graf č. 15. Avšak v případě konkrétního počtu agresorů byl výsledek 76% bez jakékoliv kriminální minulosti, viz tabulka č. 1. K volné otázce č. 15 respondenti uvedli v převážné míře názory, že nezáleží na trestní minulosti pachatele domácího násilí, ale je-li přítomna, je tato trestní minulost většinou násilného charakteru a celkem 36 respondentů, tj. 33% respondentů má názor, že následky u domácího násilí v případě pachatele s trestnou minulostí násilného charakteru jsou těžšího charakteru, zejména ve vztahu k spáchanému fyzickému útoku na oběť.

Výsledky výzkumu zaměřeného na samotné domácí násilí se ztotožnily s všeobecně přijímanými fakty. Respondenti se i ve statistických odpovědích významně neodkláněli od výsledků jiných statistických šetření.

Například v otázce č. 7, která se dotýká forem domácího násilí, je dle agentury STEM vypracované pro Bílý kruh bezpečí a Philip Morris plyne, že v 81% případu je při domácím násilí zastoupen fyzický druh násilného jednání, ať již se jedná o jakoukoliv jeho formu, kdy je na rozdíl od zahraničních výzkumů pro Čechy typické, že velmi brzy dochází k fyzickým útokům, kdy některé z nich (facka, držení) nejsou oběťmi vnímány jako nepřijatelné formy chování.³⁵ Fyzický druh násilí zastoupený 81%, dle odpovědí respondentů z nich řešených případů je to 87%. Také celkový podíl násilných trestných činů z celkové kriminality, který JUDr. Voňková, CSc. ve svém druhém přepracovaném vydání Domácího násilí uvádí ve výši 5 %, odpovídá v otázce č. 13 výsledným 12 %, pouze násilných trestných činů.³⁶

Vzhledem k tomu, že ani Policie ČR, Ministerstvo vnitra ČR, Statistický úřad ani jiné nevládní organizace nesledují u případů domácího násilí trestní minulost agresorů, nebylo možné provést adekvátní srovnání s dostupnými fakty, avšak předešlé výsledky a celkové vyznění provedeného výzkumu napovídá, že lze zjištěná fakta aplikovat na reálnou situaci.

---

³⁵ Mgr. Drahomíra Zemene, časopis Policista 3/2007, článek Problematika DN v České republice

³⁶ Voňková Jiřina – Spoustová Ivana. Domácí násilí v českém právu z pohledu žen, str. 36

Největší rozdíly odpovědí respondentů byly zaznamenány ve volné otázce č. 15, kde měli policisté vyslovit vlastní názor na souvislost kriminální minulosti a páchání domácího násilí. Hodně z nich se nechalo unést subjektivními dojmy, jež vyplývají z povahy jejich pracovní činnosti a do určité míry jejich empatiemi s oběťmi.

6. Závěr

Tato práce a její výzkum byly zaměřeny jak na problematiku domácího násilí, tak i na problematiku spáchaných trestných činů před i v průběhu domácího násilí. Byl zkoumán nejen příčinný vztah mezi těmito protiprávními jednáními. Kriminální minulost pachatelů domácího násilí není vedena v žádných dostupných statistikách ani odhadech. Taktéž není veden případný podíl násilných trestných činů na takovéto činnosti.

První hypotéza této práce a to, že pachatelé domácího násilí jsou osoby s kriminální minulostí, se zcela zjevně nepotvrdila. Ačkoliv má domněnka o větším procentuálním zastoupení kriminálně závadových osob byla zpočátku výzkumu na prvním místě, byla vyvrácena ať již na základě nastudovaných a ověřených fakt, tak i na základě provedeného výzkumu.

Druhá hypotéza, že pachatelé domácího násilí s kriminální minulostí častěji páchají násilnou trestnou činnost než majetkovou trestnou činnost, či jinou trestnou činnost se potvrdila. Do jaké míry je toto potvrzení hypotézy relevantní, závisí na vlivu složení respondentů s ohledem na jejich zařazení do jedné sociologické skupiny.

Na základě výsledku výzkumu by bylo zapotřebí, aby v rámci informačního systému Policie ČR byl vytvořen prostor a vhodný systém na třídění násilné trestné činnosti v souvislosti s buďto spáchaným domácím násilím, nebo s potencionální možností takového spáchání a vhodně se tím doplnila preventivní činnost orgánů, které se touto problematikou se zabývají. V rámci Policie ČR přidělit práva a povinnosti tato data do systému zadávat, nejvhodnější variantou by bylo za pomoci okresních či krajských analytiků.

Použití případného potenciálního vyznačení možných pachatelů násilné trestné činnosti či páchání domácího násilí s ohledem na jejich trestně právní skutky z minulosti je pro potřeby základních útvarů územních odborů Policie ČR využitelné. Cíl této práce byl splněn.

7. Klíčová slova

Domácí násilí

Násilná trestná činnost

Oběť

Pachatel

Souběh trestné činnosti při domácím násilí

8. Seznam použitých zdrojů:

Buskotte Andrea. Z pekla ven: žena v domácím násilí. Brno: Computer Press, 2008. 176 s. ISBN 978-80-251-1786-6.

Conwayová Helen L.: Domácí násilí. Praha: ALBATROS nakladatelství, a.s., 2007. ISBN: 978-80-00-01550-7

Čírtková Ludmila, Moderní psychologie pro právníky. Praha: Grada Publishing, a.s. 2008. ISBN 978-80-247-2207-8

Čírtková Ludmila, Pomoc obětem a svědkům trestných činů. Praha: Grada Publishing, a.s. 2007. ISBN 978-80-247-2014-2

Doporučení Rady Evropy R (85) 4 o násilí v rodině z 26. 3. 1985

Fryšták Marek a kolektiv. Trestní právo hmotné obecná část. Ostrava: KEY Publishing s.r.o. 2009. ISBN 978-80-7418-039-2

Hendl Jan, Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace. Praha: Portál, s.r.o., 2005. ISBN 978-80-7367-485-4, 80-7367-040-2

<http://slovník-cizich-slov.abz.cz/>

<http://www.bkb.cz/index.php>

<http://www.rosa-os.cz/>

<http://www.stem.cz/clanek/1145>

J. Vaněk, časopis Policista 10/2007, čl. Je specializace na domácí násilí u Policie ČR zapotřebí?

Kerlinger, F. N., Základy výzkumu chování, Praha 1972

<http://is.muni.cz/el/1423/jaro2006/PSY722/SyllabusPSY722METOD.2006.pdf?fakulta=1423;obdobi=3262;kod=PSY722>

Kesslerová, I., Steinacková, K., Stevens, A.: Přehled osvědčených postupů při prevenci různých typů násilí v Evropské unii Praha: IKSP. 2007, dostupný on-line z <http://www.ok.cz/iksp/docs/333.pdf>

Matoušek Oldřich a kol.: Sociální práce v praxi – specifika různých cílových skupin a práce s nimi. Praha: Portál, s.r.o. 2005. ISBN 80-7367-002-x

Tomešová Milena ...A muž ti vládnout bude. Euromedia Group, k. s. – Ikar v Praze, 2007. ISBN 978-80-249-0900-4

Stanovy Bílého kruhu bezpečí. Dostupný z <http://www.domacinasili.cz/cz/redakce/bily-kruh-bezpeci/r23>

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky spis. zn. 7 Tdo 374/2009

Voňková Jiřina – Spoustová Ivana. Domácí násilí v českém právu z pohledu žen, 2. přepracované vydání, 2008. Praha: proFem, o.p.s. ISBN 978-80-903626-7-3

Voňková Jiřina JUDr. Domácí násilí – právní minimum pro lékaře. Praha: proFem o.p.s. 2004. ISBN 80-239-4026-0

Wikipedia :http://cs.wikipedia.org/wiki/Kvantitativn%C3%AD_v%C3%BDzkum

Zákon č. 200/1990 Sb. o přestupcích, Sagit, a.s., Ostrava, 2008, ISBN 978-80-7208-691-7

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky. Policejní Prezidium ČR

Zákon č. 40 ze dne 8. ledna 2009, trestní zákoník

Závazný pokyn policejního prezidenta č. 200 ze dne 22. prosince 2008, o provádění vykázaní

Zemene Drahomíra Mgr. Časopis Policista 3/2007, čl. Problematika domácího násilí
v České republice

Zemene Drahomíra Mgr. časopis Policista 3/2007, článek Problematika DN v České
republice

9. Přílohy

Příloha č. 1 – nevyplněný dotazník

Příloha č. 1

DOTAZNÍK – SUBJEKTY ŘEŠÍCÍ DOMÁCÍ NÁSILÍ

Vážený respondente,

dnem 1. ledna 2007 nabyl účinnosti zákon č. 135/2006 Sb., na ochranu před domácím násilím v ČR a zároveň došlo ke změnám Zákona o Policii ČR, Zákona o sociálním zabezpečení a Občanského soudního řádu. Toto umožnilo na straně jedné osobám ohroženým domácím násilím se bránit a na straně druhé byly definovány nové oprávnění a povinnosti subjektů podílejících se na řešení a odstraňování domácího násilí. Dotazník je určen ke zjištění současného stavu v této oblasti a je zaměřen na prověření hypotéz souvisejících s kriminálně trestnou minulostí agresora.

Jsem studentem 3. ročníku Jihočeské univerzity, obor Sociální politika a sociální práce ve veřejné správě. Dotazník je anonymní, bude zpracován hromadně s odpověďmi dalších respondentů a v žádném případě nemůže způsobit problémy osobě, která jej vyplňuje. Informace z dotazníku získané budou sloužit pouze ke studijním účelům a poslouží jako důležitý podklad pro zpracování kvalitní diplomové práce. Tímto Vám předem děkuji za Váš čas strávený nad vyplněním dotazníku i za jeho správné vyplnění a doufám, že otázky budou dostatečně srozumitelné i motivující.

Dotazník obsahuje několik otázek s variantami odpovědí, u nichž prosím vždy zakřížkujte 1 odpověď (pokud není uvedeno jinak) a dále otázky otevřené, které Vám nabízí možnost se k dané otázce blíže vyjádřit. Zde Vás prosím o doplnění Vaší odpovědi vlastními slovy, co možná nejkonkrétněji. Vyplněné dotazníky zašlete prosím nejpozději do _____ na adresu:

Dvořák Vlastimil

Policie ČR

Obvodní oddělení Zvíkovské Podhradí

39701 Písek

E-mail vlastimildvorak@seznam.cz

Otázka č. 1 Označte, mezi jaký subjekt z hlediska své profese patříte:

- Policie ČR – obvodní oddělení
- Policie ČR – služba kriminální policie a vyšetřování
- Policie ČR – jiné služební zařazení, analytik územního odboru

Otázka č. 2 Zastáváte v subjektu řídicí funkci?

- ano
- ne

Otázka č. 3 Jak dlouho jste ve služebním poměru u Policie ČR

- méně jak 10 let
- 10-20 let
- 20 a více let

Otázka č. 4 Setkal jste se ve své praxi s problematikou případů domácího násilí?

- ano, již před účinností nových zákonných norem řešících domácí násilí (před 1. 1. 2007)
- ano, až po účinnosti nových zákonných norem řešících domácí násilí (po 1. 1. 2007)
- ne, dosud jsem se s touto problematikou neseťkal

Otázka č. 5 Považujete se za odborníka schopného teoreticky, ale i prakticky řešit domácí násilí?

- rozhodně ano
- spíše ano
- spíše ne
- rozhodně ne
- nedokážu posoudit

Otázka č. 6 Jestliže jste řešil případ domácího násilí, v jakém vztahu jste k této problematice byl?

- řešil jsem případ přímo já
- případ řešili moji kolegové

Otázka č. 7 Považujete tok informací k problematice domácího násilí od Vašeho zaměstnavatele za dostatečný?

- ano
- ne
- je na každém policistovi, aby si informace doplnil

Otázka č. 8 Se kterým z následujících výroků se spíše ztotožníte?

- při zásahu a řešení domácího násilí by měla být větší pozornost ze strany Policie ČR věnována spíše oběti

při zásahu a řešení domácího násilí by měla být větší pozornost ze strany Policie ČR věnována spíše pachateli

míra pozornosti věnovaná oběti i pachateli se mění dle specifik jednotlivých případů

Otázka č. 9 Jakou hlavní formu násilí jste při řešení domácího násilí řešili? (možno označit více odpovědí)

fyzické

psychické

sexuální

ekonomické

jiné

Otázka č. 10 Dotýká se problematika domácího násilí

spíše ekonomicky a sociálně slabších rodin

střední třídy

vrstvy „horních deseti tisíc“

ekonomické a sociální zázemí rodiny nerozhoduje

Otázka č. 11 Pokuste se odhadnout, v kolika % případů domácího násilí se agresor dopustil souběžně dalšího trestného činu?

.....%

Otázka č. 12 Uved'te, zda vykazované osoby, agresoři mají kriminální minulost, zda jste s nimi již v minulosti prováděli šetření k případnému spáchání trestného činu či přestupku?

- nemají
- minimum osob
- většina osob
- všechny osoby
- nemám k této otázce dostatek informací

Otázka č. 13 Kolik z těchto již v minulosti stíhaných osob se dopustilo násilného trestného činu?

- osoby se dopustily pouze násilných trestných činů
- osoby se dopustily násilných trestných činů souběžně s jinou protizákonnou činností, přičemž násilná trestná činnost převažovala
- osoby se dopustily násilné trestné činnosti spíše výjimečně, převažuje jiný druh trestné činnosti
- osoby se nedopustily násilné trestné činnosti

Otázka č. 14 Konkrétní počet agresorů s druhem protizákonného jednání před spácháním domácího násilí (dle Vás rozdělte 100 %)

Druh protizákonného jednání	počet pachatelů 100%
násilná trestná činnost	
majetková trestná činnost	
jiná trestná činnost	
bez kriminální minulosti	

Otázka č. 15 Jaký je Váš názor na souvislost agresorů v případech domácího násilí a jejich případnou kriminální minulost?

.....

.....

.....

.....